

PRZEZNACZYĆ (8) *vb pf*

e oraz a jasne.

fut 3 *sg* przeznaczy (1). ◇ *praet* 2 *sg m* -ś, -eś przeznaczył (2). ◇ 3 *sg m* przeznaczył (3). *f* przeznaczyła (1). [*n* przeznaczyło. ◇ 3 *pl subst* przeznaczyły.] ◇ *plusq* 3 *sg m* był przeznaczył (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Wybrać, wyznaczyć* [*kogo, co*] (4) : Zǎ wdzyęcźne dzyedzictwo obrǎc nam tu raczył/ Pyęcźnośc Iǎkobowę ktorǎ tǎk przeznǎczył *LubPs* M4v; Gdyś przed poczęcyem mym łǎmeś mię przeznǎczył/ Z żywotǎ mǎtki mey tyś myę wywyeść raczył *LubPs* Q2v, T2.

przeznaczyć na co (1): Pan Bog moczǎ łwoyǎ mnie przepǎłǎc raczył Y nǎ drogę niez mǎzǎnǎ tǎk mie łǎm przeznǎczył *LubPs* Ev.

2. *Zapowiedzieć, objawić* (2) :

[*przeznaczyć co*: Tǎkźe wiedz/ źe to cudo przeznǎczyło ołobę chlebǎ/ ǎ drugie cudǎ przeznǎczyły ołobę wina (iǎko było w Kanie Gǎlileyłkiey) ktore oboie złǎczył nǎ wieczery Pan Chryłtus *ŁaszczWiecz* 23 (*Linde*).]

przeznaczyć czym (1): *WujNT* 211 *cf Ze* zdaniem dopełnieniowym.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Y tym cudem [*rozmnożeniem ryb*] przeznǎczył Pan Chryłtus/ iǎko dziwne łzczęcźcie miǎł mieć Piotr w nǎwrǎcǎniu ludzi do niego *WujNT* 211.

Zwrot: »przez figurę przeznaczyć« (1): co przez figurę Melchifedech [...] dawno przed tym był przeznǎczył: okǎżęc to włzytko nǎ oko poniźey *BiałKat* 126.

3. *Postanowić, ustalić; w przeni; discernere Vulg* [*co*] (1) : [*zgrupowali się*] ǎby vczynili cokolwiek ręcǎ twa y rǎdǎ twa przeznǎczyłǎ (*marg*) połtǎnowilǎ. G. (-) ǎby łię łtǎło. *WujNT Act* 4/28.

4. *Wyróżnić znakiem* [*kogo czym na czym*] (1) : A on wieniec niezwiędł/ pǎnienłtwǎ łwoięcgo/ Niełcie zǎ vpominki/ przed królǎ wǎłźęgo. A ón was imięnim łwym/ przeznǎczy nǎ czele/ A drogich vpominków nǎdǎ bǎrzo wiele *SiebRozmył* M2.

Synonimy: 2. *objawić, obwiełcić, prorokowǎc, przepowiedzieć*; 3. *postanowić, uchwalić*.

Formacje współrdzenne cf ZNACZYĆ.

Cf PRZEZNACZENIE, PRZEZNACZONY